

1.4 TURISMUL DURABIL

INTRODUCERE

Ideea adoptării conceptului de dezvoltare durabilă în turism a apărut la începutul anilor '90, luând astfel naștere turismul durabil – o ramură ce a căpătat rapid importanță atât în domeniile academic și de cercetare, cât și în practica/activitatea/industria turistică. Din principiu, turismul durabil se disociază de turismul de masă și se asociază parțial cu forme de turism alternativ, contemporan (post mase). Cu alte cuvinte turismul durabil este în primul rând opusul turismului de masă.

DEFINIȚIE

(variante)

Turismul durabil se definește ca fiind „... o abordare pozitivă cu intenția de a reduce tensiunile și fricțiunile create de complexitatea interacțiunilor dintre industria turistică, turiști, mediul natural și comunitățile locale ca gazde ale turiștilor“ (Journal of Sustainable Tourism, 1993).

Documentul Beyond Green Horizon (Tourism Concern, 1992), definește turismul durabil astfel: „... turismul și infrastructura aferentă care atât în prezent cât și în viitor: operează productiv între limitele capacității de regenerare a resurselor naturale; recunoaște contribuția adusă de oameni și comunitățile locale, de obiceiuri și moduri de viață la experiența turistică; acceptă faptul că populația trebuie să beneficieze în mod egal de profitul economic din turism la baza căruia stă dorința lor de a fi gazde pentru turiști“.

Am putea spune ca turismul durabil este o formă de turism alternativ care însă are la bază următoarele principii:

PRINCIPII

1. **Minimizarea impacturilor activității turistice asupra mediului natural** în vederea obținerii durabilității ecologice contribuind la menținerea și îmbunătățirea stării de conservare prin întoarcerea unei părți a veniturilor la aria protejată. Practicarea formelor de turism care nu afectează mediul natural.
2. **Minimizarea impacturilor negative ale activității turistice asupra comunității locale și a membrilor ei** în vederea obținerii durabilității sociale. Dezvoltarea acelor forme de turism care nu perturbă și nu întrerup viața de zi cu zi a populației destinației turistice. Evitarea apariției situațiilor ostile în relație cu comunitatea locală.
3. **Minimizarea impacturilor negative ale activității turistice asupra culturii / tradițiilor / obiceiurilor comunităților locale** în vederea obținerii durabilității culturale. Dezvoltarea unui turism capabil să determine menținerea autenticității și individualității culturilor locale și care să evite saturarea acestora cu influențe culturale „externe“.
4. **Maximizarea beneficiilor economice la nivelul localnicilor ca urmare a dezvoltării turismului** în vederea obținerii durabilității economice. Acesta constituie unul dintre cele mai importante principii ale turismului durabil, pus în slujba protecției și dezvoltării economice a comunităților locale și ariilor protejate.
5. **Educația, pregătirea, informarea tuturor celor implicați în activitatea turistică.** Educarea turistului printr-o înțelegere și apreciere superioare a impacturilor provocate de acesta în vederea îmbunătățirii atitudinii personale în ceea ce privește mediul și reducerea impacturilor. Include o componentă ecologic educativă pentru vizitatori, localnici, administrația locală, populația mediului rural, urban etc.
6. **Controlul local – principiu de bază în turismul durabil.** Comunitatea locală participă și este consultată în tot ceea ce privește dezvoltarea turistică durabilă, constituind un factor de decizie activ. Elementul cheie aici este proprietatea locală asupra elementelor de infrastructură turistică (ex.: structuri de cazare) și nu numai. Comunitatea locală și administrațiile locale sunt implicate și dețin mai ales controlul financiar.